

Print ISSN: 2251-6654
Online ISSN: 2588-3542

Journal of Family Counseling and Psychotherapy

Volume 12, Issue 2 - February 2023

[doi.net/dor/20.1001.1.22516654.1401.12.2.3.0](https://doi.org/10.22516654.1401.12.2.3.0)

The Educational Effect of the Family on the Feeling of Security: the Mediating Role of Loneliness in the Correlation between Childhood Abuse and Psychological Security

Received: 11 - 1 - 2023

Accepted: 9 - 3 - 2023

Abdolah Mohammadi

Ph.D. in Educational Psychology, Lorestan University, Khorramabad, Iran.

Houshang Garavand

Associate Professor, Department of Psychology, Lorestan University, Khorramabad, Iran. garavand.h@lu.ac.ir

Saeideh Sabzian

Assistant Professor, Department of Counseling, Hazrat-e Masoumeh University, Qom, Iran.

Abstract

Background: The evolutionary history affected by family upbringing, especially psychological traits related to traumatic events, bonds, relationships, and family connections play a significant role in people's basic feelings. **Objective:** The purpose of this study was to investigate the mediating role of loneliness in the relationship between childhood abuse experiences and psychological security. **Method:** The research method was the correlation of the type of structural equation modeling. The population of this study included all undergraduate students of Lorestan University in the academic year 2021-2022. The statistical sample size was determined based on Klein's thumb rule equal to 240 people which was done by available sampling method and online questionnaire. The instruments used in this study were the Childhood Trauma Questionnaire (Bernstein, Stein, Newcomb, & et al, 2003) University of California Los Angeles Loneliness Scale (UCLA, 1978; Russell, Peplau & Ferguson), and the Psychological Security Questionnaire (PSQ, 2004; cited in Shams & Khalijian, 2014). Data analysis was performed using structural equation modeling statistical method and by the SPSS-22, and AMOS-24 software. **Findings:** The results showed that Childhood abuse experiences have a direct relationship with psychological security ($\beta = -0.15$, $P = 0.019$) and an indirect effect on psychological security due to loneliness ($\beta = -0.44$, $P = 0.002$). In addition, the feeling of loneliness had a direct effect on psychological security ($\beta = 0.79$, $P = 0.001$). **Conclusion:** According to the results of childhood abuse experiences, they play a big role in feeling lonely, and because feeling lonely can be the source of many psychological problems of people; therefore, providing a suitable environment from childhood can greatly help to increase psychological security.

Keywords: *loneliness, psychological security, childhood abuse experiences*

Introduction

Security is one of the important needs in Maslow's Pyramid of Needs. Psychological security creates a sense of living in a worry-free environment in the individual (Yang, Shi, Zeng & Xu, 2022). In numerous types of research, the importance of the role of psychological security in the variables related to educational environments and the growth of learners has been highlighted (Edenfield & McBrayer, 2020; Kang & Min, 2019). Research on psychological security is very important; because it has a significant effect on performance and educational outputs (Spomer, 2022). The role of childhood abuse experience in creating cognitive vulnerabilities has been clarified in various statistical models (Kim, Nyengerai & Mendenhall, 2022; Qin, Li & Tian, 2022). Experiencing any traumatic event, including emotional abuse, physical abuse, and sexual abuse in childhood can affect people's well-being (Tarber, Cohn, Casazza, Hastings & Steele, 2016). One of the influential variables of childhood abuse experiences, which plays an important role in explaining psychological security, is the feeling of loneliness (Wang, Warmenhoven, Feng, Wilson, Guo & Chen, 2022; Khraisat, Tashtoush & Ahmad, 2021; Yang & Swekwi, 2021). From the point of view of Thurber & Walton, the feeling of loneliness is defined as a constant and annoying feeling that is caused by attachment to home and parents and causes dysfunction in many daily activities (Sun & Hagedorn, 2016). Wang et al.'s (2022) findings showed that childhood trauma leads to feelings of indifference, which increases loneliness and leads to increased suicidal thoughts. Shevlin, McElroy & Murphy (2015) found that loneliness plays a mediating role in the relationship between childhood trauma and psychological disorders in adults. Based on the evidence in the existing research, this study seeks to answer the question "Does loneliness mediate the relationship between childhood abuse experiences and psychological security?"

Methodology

This practical study is descriptive in terms of data collection, which was done by using the correlation method. The statistical population of this study was all undergraduate students in Lorestan University, which numbered 7500 students in the academic year 2021-2022. The sample size was determined as 240 people based on Kline rule (2015). Due to the spread of the coronavirus, the sampling method was non-probabilistic and

used an online questionnaire. The tools used in this study were: University of California Loneliness Questionnaire (UCLA): This 20-item test was created by [Russell, Peplau & Ferguson \(1978\)](#) to examine the level of emotion. In this study, Cronbach's alpha coefficient of the loneliness questionnaire was obtained as 0.97, which indicates a good reliability coefficient. Psychological Security Questionnaire (PSQ): This 18-item questionnaire was prepared based on extensive theoretical and clinical studies in the field of emotion by Maslow (cited in [Shams & Khalijian, 2014](#)) to assess the psychological security of adolescents aged 15 to 19. In the study of [Shams & Khalijian \(2014\)](#), the validity of this tool was checked and confirmed by referring to the opinions of experts, and its reliability coefficient was 0.80. In addition, in this study, Cronbach's alpha coefficient for the entire questionnaire was obtained as 0.87, which indicates the appropriate reliability of this tool. Childhood Trauma Questionnaire (CTQ): The 28-item childhood trauma questionnaire was prepared by [Bernstein, Stein, Newcomb, Walker, Pogge, Ahluvalia & Zule \(2003\)](#) to assess childhood injuries and trauma. In the study of [Bernstein et al. \(2003\)](#), its concurrent validity with the ratings of therapists was reported in the range of 0.59 to 0.78. In this study, Cronbach's alpha coefficient of this questionnaire was 0.93, which indicates the high internal consistency of the questions. In this research, Pearson's correlation method with SPSS-22 software was used for the statistical analysis of data, and the structural equation model method with AMOS-24 software was used to check the fit of the model. Also, the Bootstrap method was used to check the indirect relationships of the paths.

Results and discussion

The variables of this study included psychological security as an endogenous variable, loneliness as a mediating variable, and childhood abuse experiences as an exogenous variable of the research. At first, the Pearson correlation coefficient results showed that the relationship between all variables is significant ($p < 0.01$).

The results of the structural equation model showed that childhood abuse experiences ($P=0.019$, $\beta=-0.15$) and loneliness ($P=0.001$, $\beta=-0.79$) had a significant effect on psychological security. Also, childhood abuse experiences ($P=0.001$, $\beta=0.55$) had a significant effect on feelings of loneliness.

The results of using the bootstrap method to investigate the mediator's role are shown in Table 1.

Table1 Indirect path coefficient of the final model of psychological security using the bootstrap method

predictor variable	path mediating variable	criterion variable	B	the confidence interval of 0.95		the significance level
				upper limit	lower limit	
childhood abuse experiences	loneliness	psychological security	-0.44	-0.35	-0.53	0.002

The indirect results of this study's model showed that childhood abuse experiences have an indirect effect on psychological security through the mediating role of loneliness. Because the results of the Bootstrap test for the indirect effect showed that the lower limit and the upper limit of this path coefficient include (CI%95: -0.53 ~ -0.35) -0.44

The present study aimed to determine the mediating role of loneliness in the relationship between childhood abuse experiences and psychological security among university students. The findings of this study showed that childhood abuse experiences had a causal and indirect effect on psychological security through the mediation of loneliness. This finding is consistent with the research results of Wang et al. (2022) and Shevlin et al. (2015). Based on previous studies and the findings of this study, it can be said that people who have been subjected to childhood abuse experience more loneliness (Wang et al, 2020). On the other hand, psychological security is a dynamic concept that is influenced by various factors, including the feeling of loneliness (Yang & Swekwi, 2021). People who were abused as children have less ability to deal with the challenges of everyday life compared to normal people. Among the most important factors that determine a person's personality in adulthood is the quality of the relationship with the caregiver or mother. People who have restless childhood imagine the world as an unsafe and stressful environment and cannot effectively face the tensions of life (Noroozi Chaharghaleh, Hashemi Azar & Sarami Forooshani, 2015).

One of the most important limitations of this study was that it was conducted on undergraduate students. Also, its field implementation was done online during the outbreak of the Coronavirus, which enabled only people who had access to the Internet to

participate in the research and answer the questions. Considering that the results of this research and other related research have shown that having negative experiences in childhood play a big role in the feeling of isolation and since the feeling of loneliness can be the source of many problems in the personal and social life of people; Therefore, providing a suitable environment from childhood can help to increase psychological security.

Acknowledgments

We would like to thank all the students participating in this study.

Authors' contributions

The first author compiles the theoretical framework, analyzes the data, reports the findings, and writes the text of the article, the second author compiles and finalizes the corrections of the article, the third author collects the data and all authors discussed the results, reviewed and approved the final version of the manuscript.

Funding

This research did not receive any specific grant from funding agencies in the public, commercial, or not-for-profit sectors

Availability of data and materials

In this research, three questionnaires were used Childhood Trauma Questionnaire (CTQ), the University of California Los Angeles Loneliness Scale (UCLA), and the Psychological Security Questionnaire (PSQ). These questionnaires are easily available to researchers.

Ethics approval and consent to participate

Before the study, informed written consent was obtained from the participants, and all participants participated in the study with their consent, and the researchers assured them that the results of the study would be confidential.

Consent for publication

The authors are completely satisfied with the publication of this article.

Competing interests

The author(s) declared no potential conflicts of interest to the research, authorship, and/or publication of this article.

References

- Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T., & Zule, W. (2003). Development and validation of a brief screening version of the Childhood Trauma Questionnaire. *Child Abuse and Neglect*, 27 (2), 169-190. [https://doi.org/10.1016/S0145-2134\(02\)00541-0](https://doi.org/10.1016/S0145-2134(02)00541-0)
- Edenfield, C., & McBrayer, J. S. (2021). Institutional conditions that matter to community college students' success. *Community College Journal of Research and Practice*, 45(10), 718-734. <https://doi.org/10.1080/10668926.2020.1785353>
- Kang, S. J., & Min, H. Y. (2019). Psychological safety in nursing simulation. *Nurse educator*, 44(2), E6-E9. DOI: 10.1097/NNE.0000000000000571
- Khraisat, S., Tashtoush, R., & Ahmad, A. N. (2021). Psychological security and loneliness among divorced and widowed women: a cross-sectional comparative study. *An-Najah University Journal for Research-B (Humanities)*, 37(5), None-None. DOI:10.35552/0247.37.5.2008
- Kim, A. W., Nyengerai, T., & Mendenhall, E. (2022). Evaluating the mental health impacts of the COVID-19 pandemic: Perceived risk of COVID-19 infection and childhood trauma predict adult depressive symptoms in urban South Africa. *Psychological Medicine*, 52(8), 1587-1599. <https://doi.org/10.1017/S0033291720003414>
- Kline, R. B. (2015). *Principles and practice of structural equation modeling*: Guilford publications. <https://books.google.com/>
- Noroozi Chaharghaleh, P., Hashemi Azar, J., & Sarami Forooshani, G. R. (2015). The comparison of neuropsychological function among emotionally abused and normal girl students. *Journal of Psychological Studies*, 11(2), 7-24. [Persian]. [10.22051/PSY.2015.1950](https://doi.org/10.22051/PSY.2015.1950)
- Norouzi Parashkouh, N., Mirhadyan, L., Emami Sigaroudi, A., KazemnejadLeili, E., & Hasandoost, F. (2016). The feeling of loneliness and social new damage in high school students. *Journal of Holistic Nursing And Midwifery*, 26(4), 99-108. [Persian] <http://hnmj.gums.ac.ir/article-1-800-en.html>
- Qin, N., Li, P., & Tian, Y. (2022). Association between child abuse experience and pathological internet use among Chinese university students: the mediating

- roles of security and maladaptive cognitions. *Frontiers in Psychology*, 13, 830031. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.830031>
- Russell, D., Peplau, L. A., & Ferguson, M. L. (1978). Developing a measure of loneliness. *Journal of personality assessment*, 42(3), 290-294. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa4203_11
- Shams, G., & Khalijian, S. (2014). The effect of secure-base leadership components on the staff psychological safety: the role of leadership effectiveness. *The Journal of New Thoughts on Education*, 9(4), 34-55. [Persian] [10.22051/JONTOE.2014.354](https://doi.org/10.22051/JONTOE.2014.354)
- Shevlin, M., McElroy, E., & Murphy, J. (2015). Loneliness mediates the relationship between childhood trauma and adult psychopathology: Evidence from the adult psychiatric morbidity survey. *Social psychiatry and psychiatric epidemiology*, 50(4), 591-601. <https://doi.org/10.1007/s00127-014-0951-8>
- Spomer, K. (2022). *Psychological Safety and Academic Performance: A Quantitative Correlational Study* (Doctoral dissertation, Grand Canyon University). <https://www.proquest.com/openview/>
- Sun, J., & Hagedorn, L. S. (2016). Homesickness at college: Its impact on academic performance and retention. *Journal of college student development*, 57(8), 943-957. DOI: [10.1353/csd.2016.0092](https://doi.org/10.1353/csd.2016.0092)
- Tarber, D. N., Cohn, T. J., Casazza, S., Hastings, S. L., & Steele, J. (2016). The role of self-compassion in psychological well-being for male survivors of childhood maltreatment. *Mindfulness*, 7(5), 1193-1202. <https://doi.org/10.1007/s12671-016-0562-4>
- Wang, Y., Warmenhoven, H., Feng, Y., Wilson, A., Guo, D., & Chen, R. (2022). The relationship between childhood trauma and suicidal ideation, the mediating role of identification of all humanity, indifference, and loneliness. *Journal of affective disorders*, 299, 658-665. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2021.12.052>
- Yang, D., & Swekwi, U. (2021). The mediating effect of resilience on the relationship between loneliness and academic performance in Wuhan's college students. *Asian Journal of Management Sciences & Education*, 10(1), 96-107. [http://www.ajmse.leena-luna.co.jp/AJMSEPDFs/Vol.10\(1\)/AJMSE2021\(10.1-10\).pdf](http://www.ajmse.leena-luna.co.jp/AJMSEPDFs/Vol.10(1)/AJMSE2021(10.1-10).pdf)

Yang, Q., Shi, M., Zeng, L., & Xu, P. (2022). University freshmen's excessive smartphone use and psychological safety during the COVID-19 pandemic. *Frontiers in Psychiatry*, 13 (2), 1-12.
<https://doi.org/10.3389/fpsy.2022.993555>

Print ISSN: 2251-6654
Online ISSN: 2588-3542

Journal of Family Counseling and Psychotherapy

Volume 12, Issue 2 - February 2023

dori.net/dor/20.1001.1.22516654.1401.12.2.3.0

تأثیر پرورشی خانواده بر احساس امنیت: نقش میانجی‌گر احساس تنهایی در همبسته آزاردیدگی دوران کودکی با امنیت روانی

پذیرش: ۱۴۰۱-۱۲-۱۸

دریافت: ۱۴۰۱-۱۰-۲۱

دکترای روانشناسی تربیتی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.

عبداله محمدی

استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران. ایمیل: garavand.h@lu.ac.ir

هوشنگ گراوند

استادیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه حضرت معصومه (س)، قم، ایران.

سعیده سبزیان

چکیده

پیشینه تحولی تأثیر گرفته از جو خانوادگی به‌ویژه خصیصه‌های روانی مرتبط به رخداد‌های آسیب‌زا، پیوندها، رابطه و ارتباطات خانوادگی نقش بسزایی در احساسات پایه افراد دارد. از این‌رو هدف این پژوهش، ردیابی اثر پیشینه مراقبتی خانواده روی وضعیت روانی، نقش میانجی‌گر احساس تنهایی در همبسته آزاردیدگی دوران کودکی با امنیت روانی بود. پژوهش کمی و طرح آن همبستگی با به‌کارگیری مدل معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش شامل همه دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه لرستان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۴۰۱ بود. حجم نمونه آماری بر اساس قاعده سرانگشتی کلاین برابر ۲۴۰ نفر تعیین شد که به روش نمونه‌گیری در دسترس و با پرسشنامه آنلاین انجام شد. ابزار پژوهش شامل پرسش‌نامه آسیب دوران کودک (Bernstein, Stein, Newcomb, & et al, 2003)، پرسش‌نامه احساس تنهایی دانشگاه کالیفرنیا (UCLA, 1978) و پرسش‌نامه امنیت روانی (PSQ, 2004; cited in Shams & Khalijian, 2014) بود. تمام تحلیل‌ها به روش مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS-۲۴ و AMOS-۲۴ انجام شدند. نتایج نشان داد تجارب سوء دوران کودکی بر امنیت روانی تأثیر مستقیم $(\beta = -.019)$ و به‌واسطه‌ی احساس تنهایی تأثیر غیرمستقیم دارد $(\beta = -.044, P = .002)$. علاوه بر این، احساس تنهایی بر امنیت روانی دارای اثر مستقیم بود $(\beta = .079, P = .001)$. با توجه به نتایج داشتن آزاردیدگی دوران کودکی در احساس تنهایی نقش زیادی دارند و از آنجاکه احساس تنهایی می‌تواند منشأ بسیاری از مشکلات روان‌شناختی افراد شود؛ لذا فراهم‌سازی محیط مناسب از دوران کودکی می‌تواند کمک شایانی به افزایش امنیت روانی بکند.

کلیدواژه‌ها: احساس تنهایی، امنیت روانی، آزاردیدگی کودکی

مقدمه

آسیب‌های دوران کودکی نقش بسزایی در چند و چون احساسات پایه افراد دارد. از این رو هدف این پژوهش بررسی نقش میانجی‌گر احساس تنهایی در همبسته آزاردیدگی دوران کودکی با امنیت روانی بود. یکی از نیازهای شایان توجه در هرم آبراهام مازلو^۱ امنیت است (Yang, Shi, Zeng & Xu, 2022)؛ امنیت روان‌شناختی^۲ این حس را در افراد ایجاد می‌کند که در زیستگاهی بی تنش زندگی کنند (Yang et al, 2022). همه‌گیری یک بیماری مانند کووید ۱۹ ترس از بیماری و ترس از مرگ، در کنار آشفتگی کوشش‌های هرروزه، موجب می‌شود تا افراد سالم نیز با اضطراب بیماری درگیر شوند و احساس خطر و ناامنی درباره سلامتی داشته باشند (Fathi, Sadeghi, Rostami & Jafar Pour, 2020). این در حالی است که احساس امنیت برای حفظ سلامت بدنی و روانی انسان لازم و ضروری است (Sharbatiyan & Imani, 2018). احساس نبود امنیت پاینده شخص را در حالت بسیج نیروها و به‌هم‌ریختگی سوخت‌وساز بدن قرار می‌دهد و اگر ادامه یابد، موجود را به‌سوی بیماری‌های بدنی و روانی سوق خواهد داد. بررسی تأثیر امنیت روان‌شناختی در ارتباط با محیط‌های آموزشی و رشد فراگیران توسط تحقیقاتی پیشنهاد شده است (Kang & Min, 2019; Edenfield & McBrayer, 2021). بررسی امنیت روان‌شناختی بسیار پراج است؛ زیرا ممکن است تأثیر قابل‌توجهی بر کارکرد و بروندهای آموزشی داشته باشد (Spomer, 2022). Yenipinar & Yildirim (2017) پیشنهاد کردند که پژوهش‌های آینده باید ایمنی روان‌شناختی را به‌عنوان سازوکاری برای ارائه حمایت اضافی برای بالا بردن سطح کامیابی آموزشی و خوشنودی شخصی در محیط‌های آموزشی موردتوجه قرار دهند. امنیت روان‌شناختی به‌عنوان فراگیرنده‌ای که اعتماد و احترام متقابل ایجاد می‌کند، مشخص می‌شود (Sağnak, 2017). بر پایه پژوهش‌های انجام‌شده، امنیت روانی به‌عنوان منبع مهمی از منابع مؤثر روان‌شناختی بر کارکرد و درگیری تحصیلی به‌حساب می‌آید (Lateef, Soares & Lopes, 2020; 2020).

مدل‌های گوناگونی نشان داده‌اند که تجارب سوء دوران کودکی^۳ می‌تواند در ایجاد آسیب‌پذیری‌های شناختی نقش داشته باشند (Kim, Nyengerai & Mendenhall, 2022 Qin, Li & Tian, 2022). بدرفتارهای دوران کودکی و نوجوانی شامل انواع مختلفی از سوء رفتارها و سوء‌استفاده‌های

-
1. Maslow's Pyramid
 2. psychological safety
 3. Childhood Abuse Experiences
-

روان‌شناختی و بدنی می‌شود از جمله تحقیرهای کلامی، خصومت و دشمنی، طرد و کت زدن‌های بدنی، سوءاستفاده‌های جنسی و غفلت عاطفی و بدنی می‌شود (Victor, Grogan-Kaylor, Ryan, Perron & Gilbert, 2018). تجربه هرگونه حادثه آسیب‌زا در هر شکلی (مثل سوءاستفاده عاطفی، سوءاستفاده بدنی و فیزیکی، سوءاستفاده جنسی و ...) در دوران کودکی می‌تواند به‌زیستی افراد را تحت تأثیر قرار دهد (Tarber, Cohn, Casazza, Hastings & Steele, 2016). Soleimani, Lashkari & Torabi (2021) در پژوهشی نشان دادند که آسیب دوران کودکی با میانجی‌گری ناگویی خلقی و ترس از شادی قادرند به‌زیستی روان‌شناختی را پیش‌بینی کنند. Rostami Abdi & Heidari (2014) در پژوهشی به این نتیجه دست یافتند که هرچقدر فرد در دوران کودکی آزار بیشتری را تجربه کرده باشد از میزان علائم روانی بیشتری در بزرگ‌سالی برخوردار است.

یکی از متغیرهایی که از تجارب سوء دوران کودکی (Wang, Warmenhoven, Feng, Wilson, Guo & Chen, 2022; Shevlin, McElroy & Murphy, 2015) تأثیر می‌پذیرد و خود نیز نقش مهمی در تبیین امنیت روانی دارد، احساس تنهایی¹ است (Yang & Swekwi, 2021; Khraisat, Tashtoush & Ahmad, 2021). احساس تنهایی پدیده‌ای است که غالباً همراه با جابجایی اتفاق می‌افتد و معمولاً با مشکلات مربوط به تطبیق با محیط جدید و مشکلات مربوط به سلامت بدنی و روانی همراه بوده و در نتیجه نگرانی‌های بالینی بسیاری را به بار آورده است (Stroebe, Schut & Nauta, 2016). احساس تنهایی به‌عنوان تفکری دائمی و آزاردهنده تعریف شده است که ناشی از دل‌بستگی به خانه و والدین بوده و منجر به اختلال کارکرد در بسیاری از فعالیت‌های روزمره می‌گردد (Sun & Hagedorn, 2016). برخی مطالعات شیوع احساس تنهایی را در دانشجویان سال اول، ۹۴ درصد ذکر نموده‌اند (English, Davis Wei & Gross, 2017). در مطالعات داخلی به شیوع احساس تنهایی توجه محدودی شده است و جدیدترین پژوهش که در دانشجویان غیر ایرانی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) انجام گرفته است، این‌طور نشان داد که ۹/۱۲ درصد از دانشجویان، احساس تنهایی ضعیف، ۷/۶۴ درصد احساس تنهایی متوسط و ۴/۲۲ درصد احساس تنهایی شدید دارند (Ahmadi, Vakilifard & Safari Karahroudi, 2015). احساس تنهایی در دانشجویان باعث گریز از محل تحصیل می‌شود. در مجموع تنهایی با مشکلات اجتماعی- روانی (نظیر عزت‌نفس پایین، لیاقت پایین، روابط بین فردی ضعیف)، سلامت روانی (اضطراب، افسردگی، اعمال

1. Loneliness

خودکشی گرانه)، سلامت بدنی (مثل کارکرد ایمنی و مشکلات خواب) و کاهش کارکرد تحصیلی مرتبط است (Yang & Swekwi, 2021). Wang et al (2022) در پژوهشی نشان دادند که آسیب دوران کودک منجر به بی تفاوتی می شود که تنهایی را افزایش می دهد و منجر به افکار خودکشی می شود. Shevlin et al (2015) در پژوهشی نشان دادند که احساس تنهایی در رابطه بین آسیب دوران کودک و آسیب شناسی روانی در بزرگسالان نقش واسطه ای ایفا می کند.

با استناد به شواهد پژوهشی موجود، اهمیت تأثیرگذاری متغیرهایی چون تجارب سوء دوران کودکی و احساس تنهایی بر امنیت روانی استنباط می شود، اما این شواهد مقدماتی هستند؛ انسجام و هماهنگی لازم را برای نتیجه گیری ندارند؛ و مجموعه این عوامل با هم و در تعامل با یکدیگر مورد بررسی قرار نگرفته اند. به همین جهت در پژوهش حاضر، این سه متغیر با هم در نظر گرفته می شوند و روابط مستقیم و غیرمستقیم آن ها با امنیت روانی بررسی می شود؛ بنابراین این پژوهش به دنبال پاسخ به این سؤال است که آیا احساس تنهایی در رابطه بین تجارب سوء دوران کودکی و امنیت روانی نقش میانجی دارد؟

روش

روش پژوهش بر اساس هدف بنیادی و برحسب گردآوری اطلاعات و یافته ها از نوع توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه لرستان است که در سال تحصیلی ۴۰۱-۱۴۰۰ مشغول به تحصیل بودند. طبق آماري که از طریق برنامه وبودجه دانشگاه لرستان در اختیار این پژوهش قرار گرفت، تعداد تقریباً ۷۵۰۰ دانشجو در مقطع کارشناسی مشغول به تحصیل هستند. تعیین حداقل حجم نمونه لازم برای گردآوری داده های مربوط به مدل یابی ساختاری بسیار با اهمیت است. با وجود آنکه درباره حجم نمونه لازم برای تحلیل عاملی و مدل های ساختاری توافق کلی وجود ندارد (Schreiber, Nora, Stage, Barlow & King, 2006). طبق نظر (Kline 2015) به ازای هر پارامتر می توان حداقل ۱۰ و حداکثر ۲۰ نفر را انتخاب کرد؛ از آنجایی که تعداد پارامترهای محاسبه شده مدل پژوهش حاضر برابر با ۲۴ و کمترین حجم نمونه از مضروب تعداد این پارامترها در عدد ۱۰ (۲۴۰=۱۰*۲۴) به دست می آید، یعنی دست کم حجم نمونه ای برابر با ۲۴۰ نفر و بیشترین حجم نمونه برابر با ۴۸۰ نفر برای انجام این تحلیل ساختاری لازم است؛ لذا حجم نمونه برابر ۲۴۰ نفر تعیین گردید (به ازای هر پارامتر ۱۰ نفر). نمونه گیری با توجه به شیوع کرونا به صورت غیر احتمالی و

پرسشنامه آنلاین بود. پرسشنامه‌ها از طریق واتس‌آپ^۱ در گروه‌های واتس‌آپی که دانشجویان در ایام آموزش مجازی به‌عنوان مکمل سامانه مدیریت یادگیری الکترونیکی برای هر درس تشکیل داده بودند، به اشتراک گذاشته شد. پس از پالایش اولیه داده‌ها و حذف نمونه‌های مخدوش و ناقص شامل داده‌های مفقودی، درنهایت ۲۴۰ نفر تجزیه و تحلیل شد.

ابزارها

پرسشنامه احساس تنهایی دانشگاه کالیفرنیا (UCLA)^۲: آزمون احساس تنهایی دانشگاه کالیفرنیا به‌منظور بررسی میزان احساس تنهایی توسط Russell, Peplau & Ferguson (1978) ساخته شد. این مقیاس ۲۰ گویه‌ای تجارب افراد تنها را توصیف می‌کند. این آزمون برحسب مقیاس لیکرت چهاردرجه‌ای (۱=هرگز تا ۴=اغلب) نمره‌گذاری شده و بیشترین نمره حاصل از این مقیاس ۸۰ و کمترین نمره ۲۰ است. نمره بالاتر، بیانگر شدت بیشتر احساس تنهایی است. همچنین این پرسشنامه دارای ۱۱ عبارت مثبت و ۹ عبارت منفی است. مواد شماره‌ی ۱، ۵، ۶، ۹، ۱۰، ۱۵، ۱۶، ۱۹ و ۲۰ به‌طور معکوس نمره‌گذاری می‌شوند (Norouzi Parashkouh, Mirhadyan, Emami Sigaroudi, KazemnejadLeili & Hasandoost, 2016). این مقیاس در سراسر دنیا همواره پایایی بالایی را از نظر ضریب همسانی درونی با آلفایی در دامنه ۰/۸۹ تا ۰/۹۴ نشان داده است. برای مثال Hanyun (2007) Rouhani & Alizadehfard, (cited in 2012) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ و ضریب ۰/۸۹ را برای آن گزارش نموده است. همچنین در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس پرسشنامه احساس تنهایی ۰/۹۷ به دست آمد که نتایج حاکی از پایایی مناسب ابزار پژوهش است.

پرسشنامه امنیت روانی (PSQ)^۳: این پرسشنامه توسط مازلو (cited in Shams & Khalijian, 2014) به‌منظور سنجش امنیت روانی برای نوجوانان ۱۵ تا ۱۹ ساله بر اساس مطالعات وسیع نظری و بالینی در زمینه احساس ایمنی تهیه شده است. از ۱۸ گویه و ۴ خرده مقیاس اطمینان به خود (۷ گویه)، احساس ناخشنودی (۳ گویه)، ناسازگاری محیطی (۵ گویه) و دید مردم نسبت به فرد (۳ گویه) تشکیل شده است که به‌منظور ارزیابی امنیت روانی دانشجویان در دانشگاه‌ها بکار می‌رود. پاسخ به گویه‌ها

1. WhatsApp
2. University of California Los Angeles Loneliness Scale (UCLA)
3. Psychological Security Questionnaire (PSQ)

به صورت بلی و خیر است. در پژوهش Shams & Khalijian (2014) روایی پرسشنامه‌ها با استناد به نظرات متخصصان بررسی و تأیید شد و پایایی آن ۰/۸۰ به دست آمد. علاوه بر این، در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های اطمینان به خود، احساس ناخشنودی، ناسازگاری محیطی و دید مردم نسبت به فرد به ترتیب معادل ۰/۸۱، ۰/۸۰، ۰/۷۸ و ۰/۸۶ و برای کل پرسش‌نامه برابر با ۰/۸۷ به دست آمد که نشان‌دهنده اعتبار مناسب پرسش‌نامه است.

پرسشنامه آسیب دوران کودک (CTQ): پرسشنامه آسیب دوران کودک توسط Bernstein, Stein, Newcomb, Walker, Pogge, Ahluvalia & Zule (2003) به منظور سنجش آسیب‌ها و آسیب دوران کودک توسعه داده شده است. این پرسشنامه یک ابزار غربالگری برای آشکار کردن اشخاص دارای تجربیات سوءاستفاده و غفلت دوران کودکی است. این پرسشنامه هم برای بزرگسالان و هم برای نوجوانان قابل استفاده است. این پرسشنامه پنج نوع از بدرفتاری در دوران کودکی را مورد سنجش قرار می‌دهد که عبارت‌اند از سوءاستفاده جنسی، سوءاستفاده بدنی، سوءاستفاده عاطفی و غفلت عاطفی و بدنی. این پرسشنامه ۲۸ سؤال دارد که ۲۵ سؤال آن برای سنجش مؤلفه‌های اصلی پرسشنامه بکار می‌رود و ۳ سؤال آن برای تشخیص افرادی که مشکلات دوران کودکی خود را انکار می‌کنند بکار می‌رود. قبل از نمره‌گذاری مؤلفه‌های پرسشنامه ابتدا باید نمره‌گذاری سؤال‌های ۵، ۷، ۱۳، ۱۹، ۲۸، ۲ و ۲۶ معکوس شود. در پژوهش Bernstein et al (2003) ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه بر روی گروهی از نوجوانان برای ابعاد سوءاستفاده عاطفی، سوءاستفاده بدنی، سوءاستفاده جنسی، غفلت عاطفی و غفلت عاطفی به ترتیب برابر با ۰/۸۷، ۰/۸۶، ۰/۹۵، ۰/۸۹ و ۰/۷۸ بود. همچنین روایی هم‌زمان آن با درجه‌بندی درمانگران از میزان آسیب‌های کودکی در دامنه ۰/۵۹ تا ۰/۷۸ گزارش شده است (Bernstein et al, 2003). در ایران نیز Ebrahimi, Dejkam & Seghatoleslam (2014) آلفای کرونباخ این پرسشنامه را از ۰/۸۱ تا ۰/۹۸ برای مؤلفه‌های پنج‌گانه آن گزارش کرده‌اند. نتایج ضریب آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه آسیب دیدگی فردی ۰/۹۳ و برای خرده مؤلفه‌های سوءاستفاده عاطفی ۰/۶۸، سوءاستفاده فیزیکی ۰/۷۴، سوءاستفاده جنسی ۰/۷۰، غفلت عاطفی ۰/۷۱ و غفلت فیزیکی ۰/۸۳ به دست آمد که همه‌ی ضرایب به دست آمده حاکی از همسانی درونی بالای سؤالات است.

1. Childhood Trauma Questionnaire

روند اجرای پژوهش

همان‌طور که گفته شد، روش نمونه‌گیری با توجه به محدودیت تردد هنگام جدی شدن خطر کرونا در ایران به صورت در دسترس و پرسشنامه آنلاین بود. بدین صورت که پرسش‌نامه‌ها از طریق واتساپ^۱ در گروه‌های واتساپی که دانشجویان در ایام آموزش مجازی به‌عنوان مکمل سامانه مدیریت یادگیری الکترونیکی برای هر درس تشکیل داده بودند، به اشتراک گذاشته شد. معیارهای ورود برای شرکت‌کنندگان شامل: دانشجوی مقطع کارشناسی، تحصیل در دانشگاه لرستان و اعلام خوشنودی آگاهانه برای شرکت در مطالعه بود. عدم تمایل به تکمیل پرسشنامه آنلاین و تکمیل ناقص پرسشنامه بیش از ۵ درصد سؤالات از معیارهای خروج از پژوهش بود. در مجموع بر اساس معیارهای ورود و خروج، ۲۶۰ نفر وارد مطالعه شدند که ۲۰ نفر به خاطر تکمیل ناقص پرسشنامه از مطالعه خارج و در نهایت ۲۴۰ نفر تجزیه و تحلیل شد. برای رعایت ملاحظات اخلاقی، عنوان پژوهش به شرکت‌کنندگان توضیح داده شد و به محرمانه ماندن اطلاعات اطمینان داده شد. برای محرمانه ماندن اطلاعات، اسامی افراد خواسته نشد. از آنجایی که داده‌ها به صورت پرسشنامه آنلاین فراهم شد، در نتیجه به گونه‌ای بود که محققان نیز اسامی افراد و این که پاسخ پرسش‌ها متعلق به چه شخص خاصی است را نمی‌دانستند. در این پژوهش برای تحلیل آماری داده‌ها، از شاخص‌ها و روش‌های تحلیل توصیفی - استنباطی استفاده شده است. برای به دست آوردن شاخص‌های توصیفی و بررسی همبستگی دوبه‌دوی متغیرهای پژوهش از روش همبستگی پیرسون با نرم‌افزار بسته آماری برای علوم اجتماعی^۲ SPSS-۲۲ و برای بررسی برازندگی مدل از روش مدل معادلات ساختاری با نرم‌افزار آموس^۳ AMOS-۲۴ استفاده شده است. همچنین برای بررسی روابط غیرمستقیم مسیرها از روش بوت‌استرپ^۴ استفاده شد.

یافته‌ها

متغیرهای حاضر در این پژوهش مشتمل بر امنیت روانی به‌عنوان متغیر درون‌زاد، احساس تنهایی به‌عنوان متغیر واسطه‌ای و تجارب سوء دوران کودکی به‌عنوان متغیر برون‌زاد پژوهش بودند.

1. WhatsApp
2. Statistics Package for The Social Sciences
3. Analysis of Moment Structures
4. Bootstrap

جدول ۱ توزیع فراوانی شرکت کنندگان برحسب جنسیت

جنسیت	دختر	پسر	جمع
تعداد	۱۳۵	۱۰۵	۲۴۰
درصد	۵۶/۲۵	۴۳/۷۵	۱۰۰

همان‌طور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود ۵۶/۲۵ درصد دانشجویان دختر و ۴۳/۷۵ درصد پسر بودند.

در جدول ۲ میانگین، انحراف استاندارد، کجی، کشیدگی و ضرایب هم‌بستگی بین متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

جدول ۲ میانگین، انحراف استاندارد، کجی، کشیدگی و ضرایب هم‌بستگی بین متغیرهای پژوهش

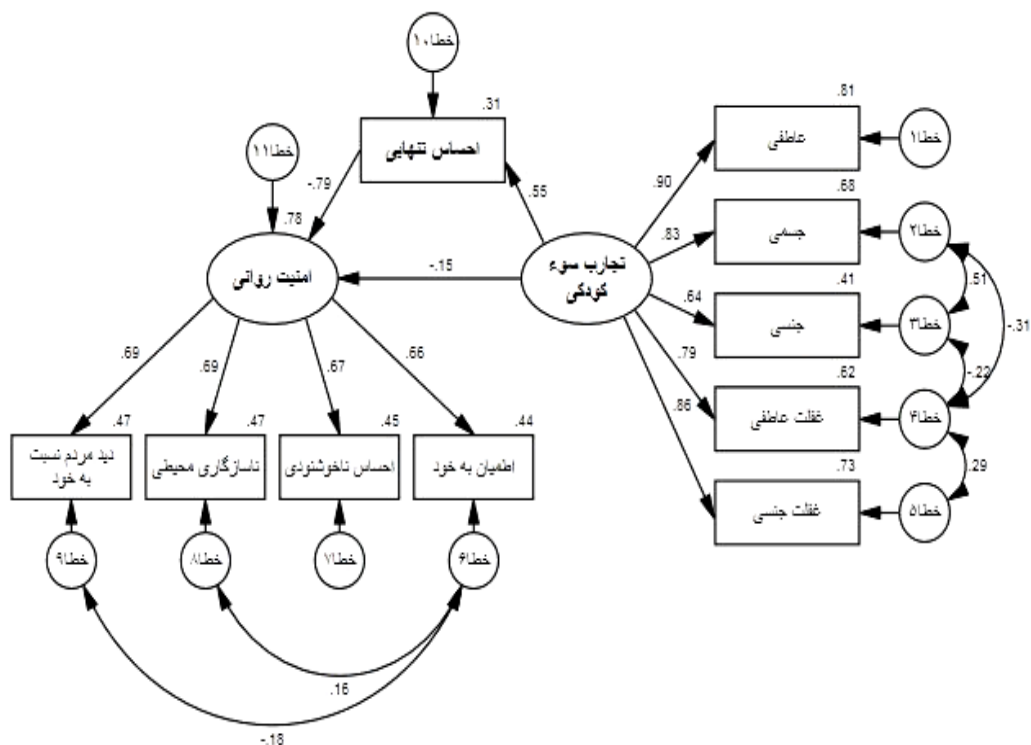
متغیرها	۱	۲	۳
۱. تجارب سوء دوران کودکی	۱		
۲. احساس تنهایی	۰/۴۹**	۱	
۳. امنیت روانی	-۰/۴۱**	-۰/۷۳**	۱
میانگین	۱/۶۹	۲/۷	۰/۶۵
انحراف استاندارد	۰/۷۱	۰/۸۲	۰/۲۵
کجی	۰/۹۴	-۰/۰۵	-۰/۴۴
کشیدگی	-۰/۵۱	-۰/۳۷	-۰/۵۸

* $p < 0/05$ ** $p < 0/01$

چنانچه از جدول ۲ مشاهده می‌شود، رابطه‌ی بین همه‌ی متغیرها معنی‌دار می‌باشند ($p < 0/01$). برای آزمون مدل فرضی، چند مفروضه اصلی مدل معادلات ساختاری شامل داده‌های مفقودی، نرمال بودن و هم خطی چندگانه مورد بررسی قرار گرفتند. پیش‌فرض‌های مدل معادلات ساختاری نشان داد که متغیرهای پژوهش همگی دارای قدر مطلق ضریب کجی کوچک‌تر از ۲ و قدر مطلق ضریب کشیدگی کوچک‌تر از ۱۰ هستند و داده‌ها تابع توزیع نرمال می‌باشند. هیچ‌یک از متغیرهای برون‌زا دارای هم‌بستگی بالای ۰/۸ نبود و شاخص تحمل برای تمام متغیرهای پیش‌بین کوچک‌تر از ۰/۶۸ و شاخص تورم واریانس کوچک‌تر از ۱/۹۲ به دست آمد؛ لذا مفروضه‌های مدل معادلات ساختاری برقرار است. از این‌رو می‌توان از مدل معادلات ساختاری برای آزمون مدل تحقیق استفاده کرد.

مدل پیشنهادی اولیه دارای برازش در برخی از شاخص‌ها نبود. بر این اساس، تعدیل‌هایی بر اساس مبانی نظری و تجربی صورت گرفت. مدل اصلاح‌شده نهایی در حالت ضرایب استاندارد، در شکل ۱ نشان داده شده است.

شکل ۱: مدل اصلاح شده نهایی تأثیر تجارب سوء دوران کودکی بر امنیت روانی با میانجی‌گری احساس تنهایی

همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود تجارب سوء دوران کودکی ($\beta = -0.15, P = 0.019$) و احساس تنهایی ($\beta = -0.79, P = 0.001$) دارای اثر معنی‌داری بر امنیت روانی بودند. همچنین تجارب سوء دوران کودکی ($\beta = 0.55, P = 0.001$) اثر معنی‌داری بر احساس تنهایی داشت.

شاخص‌های برازندگی مدل پیشنهادی و مدل اصلاح شده نهایی در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳ شاخص‌های برازندگی مدل‌های پیشنهادی و اصلاح شده

شاخص	χ^2	df	P	χ^2/df	RMSEA	GFI	AGFI	CFI	NFI	IFI	TLI
مدل پیشنهادی	۱۹۴/۲۴	۳۳	۰/۰۰۱	۵/۸۸	۰/۱۴۳	۰/۸۵۵	۰/۷۵۹	۰/۸۸۹	۰/۸۷	۰/۸۹	۰/۸۴۵
مدل اصلاح شده	۷۶/۲	۲۷	۰/۰۰۱	۲/۸۲	۰/۰۸۷	۰/۹۴	۰/۸۸	۰/۹۷	۰/۹۵	۰/۹۷	۰/۹۴
مقدار مطلوب	-	-	> ۰/۰۵	< ۳	< ۰/۰۸	> ۰/۹۰	> ۰/۹۰	> ۰/۹۰	> ۰/۹۰	> ۰/۹۰	> ۰/۹۰

نتایج جدول بالا حاکی از آن است که همه‌ی شاخص‌ها در حد مطلوب گزارش شده‌اند و مدل نهایی با داده‌ها برازش مطلوب دارد. از این رو، با توجه به شاخص‌های برازش می‌شود استنباط کرد فرضیه اصلی پژوهش که درباره برازش مدل مفهومی بوده با تعدیل‌های در نظر گرفته‌شده، مورد پذیرش واقع می‌شود.

جدول ۴ نتایج حاصل از روش بوت استرپ را برای روابط واسطه‌ای نشان می‌دهد.

جدول ۴ ضریب مسیر غیرمستقیم مدل نهایی امنیت روانی با استفاده از روش بوت استرپ

سطح معنی‌داری	فاصله اطمینان ۹۵٪		β	مسیر	
	حد پایین	حد بالا		متغیر واسطه‌ای	متغیر ملاک
۰/۰۰۲	-۰/۵۳	-۰/۳۵	-۰/۴۴	احساس تنهایی	امنیت روانی

نتایج غیرمستقیم مدل پژوهش نشان داد که تجارب سوء دوران کودکی از طریق میانجی‌گری احساس تنهایی اثر غیرمستقیم بر امنیت روانی دارد؛ زیرا نتایج آزمون بوت استرپ برای اثر غیرمستقیم نشان داد که حد پایین و حد بالای این ضریب مسیر، صفر را دربر نمی‌گیرد $(-۰/۴۴) - (۰/۳۵) \sim (-۰/۵۳)$: ۹۵ درصد CI).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر تعیین نقش میانجی احساس تنهایی در رابطه بین تجارب سوء دوران کودکی و امنیت روانی در دانشجویان بود. نتایج به دست آمده نشان داد که تجارب سوء دوران کودکی می‌تواند بر امنیت روانی تأثیر گذار باشد. این یافته با نتایج پژوهش‌های (Qin et al, 2022; Soleimani et Kim et al, 2022; al, 2021; Rostami et al, 2014) همسو است. کودکانی که آزار جنسی دیده‌اند از آسیب جدی و طولانی‌مدتی رنج خواهند برد که آسیب جدی بر توانایی تنظیم هیجان آن‌ها خواهد داشت. در واقع رشد توانایی‌های کودک برای درک و مدیریت هیجان‌های خود، به شدت و حمایت مراقبت‌کننده و پاسخ‌گویی وی به نیازهای کودک مرتبط است (Vilhena-Churchill & Goldstein, 2014). مراقبت‌کننده پاسخ‌گو به کودک کمک می‌کند که یاد بگیرد ناکامی را تحمل نماید و همچنین به رشد راهبردهای مناسب برای مقابله با موقعیت‌های پریشان‌کننده کمک می‌کند (Coates & Messman-Moore, 2014). از سوی دیگر بی‌توجهی مراقبت‌کننده یا تجربه بدرفتاری از سوی وی تأثیرات منفی قابل توجهی بر رشد تنظیم هیجان‌ها دارد که می‌تواند زمینه آسیب‌پذیری برای مشکلات روان‌شناختی را فراهم کند (Vilhena-Churchill et al, 2014).

دومین یافته پژوهش نشان داد که احساس تنهایی بر امنیت روانی دارای اثر علی منفی و معناداری بود. این یافته با نتایج پژوهش‌های (Yang & Swekwi, 2021; Pooragha Roodborde, Rezaei Khraisat et al, 2021; Kafi, 2021) همسو است. بر اساس مدل‌های ارائه‌شده در خصوص احساس تنهایی، افرادی که احساس تنهایی را تجربه می‌کنند، به دلیل فقدان مهارت‌های اجتماعی لازم در برقراری روابط دوستانه نزدیک شکست می‌خورند. این افراد اغلب در انجام دادن فعالیت‌های اجتماعی، شرکت در گروه‌ها، لذت بردن از مهمانی‌ها و کنترل محیط با مشکل مواجه هستند؛ آن‌ها همچنین خود را افرادی منفی، کم‌ارزش، حقیر، دوست‌نداشتنی و از نظر اجتماعی نالایق می‌دانند و عزت‌نفس پایین‌تری دارند که همه این عوامل در تجربه کردن احساس تنهایی مؤثرند و سلامت روان دانشجویان را دستخوش تغییر خواهند کرد (Heinrich & Gullone, 2006). در تبیین این یافته پژوهشی می‌توان گفت که احساس تنهایی، احساس انفعالی است و تداوم آن ناشی از اجازه منفعلانه افراد و انجام ندادن اقدامی خاص جهت تغییر آن است. زمانی که افراد دچار این احساس می‌شوند، امیدوارند که خودبه‌خود از بین می‌رود، درحالی‌که نه تنها این احساس از بین نمی‌رود بلکه فرد با آن بیشتر درگیر شده و در احساسات مربوط به آن غرق می‌شود و به‌گونه‌ای به این احساس خوشامد گفته و پیامدهای منفی متعددی برای فرد ایجاد می‌شود از جمله: مشکل در پذیرفتن خطرهای اجتماعی، ابراز وجود، بدبینی، بدگمانی نسبت به دیگران، درگیری‌های اجتماعی، ارزیابی منفی از خود و دیگران، تمایل به انتظار طرد از جانب دیگران و اغلب در دانشجویان به صورت احساس افسردگی و اضطراب دیده می‌شود (Bordwine & Huebner, 2010). همچنین، احساس تنهایی موجب کاهش اعتمادبه‌نفس، انجام رفتارهای پرخطر مانند سیگار کشیدن و استفاده از مواد مخدر، اعتیاد به الکل شده و خطر خودکشی را افزایش می‌دهد (Hasani, Shahbaziyan khonig & Sheykhhalizadeh, 2020). به‌علاوه، احساس تنهایی می‌تواند به‌واسطه چندین مکانیسم به احتمال زیاد با بهزیستی ذهنی افراد رابطه داشته باشد. یکی از این عوامل عزت‌نفس پایین است که سبب می‌شود فرد تصویر نامناسب‌تری از خود داشته باشد و در روابط و تعاملات بین فردی، کارکرد ضعیف‌تری داشته باشد و این نیز منجر به بهزیستی ذهنی پایین شود. همچنین، بدون یک سیستم پشتیبانی شامل دوستان و اعضای خانواده، افراد آسیب‌پذیری بیشتری به موارد اضطراب‌زا خواهند داشت. در همین راستا مطالعه (Matthews, Danese, Caspi, Fisher, Goldman-Mellor, Kepa & Arseneault, 2019) نشان داد که جوانان تنها بیش از دو برابر احتمال بیشتری داشت به مشکلات

سلامت روانی، مانند اضطراب مبتلا باشند که زندگی روزانه آن‌ها را تحت تأثیر قرار داده و در توانایی‌شان برای انجام کار، رفتن به دانشگاه و یا برقراری روابط اجتماعی اختلال ایجاد می‌کند.

سومین یافته پژوهش نشان‌دهنده این بود که تجارب سوء دوران کودکی بر احساس تنهایی دارای اثر علی مثبت و معناداری است. این یافته با نتایج پژوهش‌های Wang et al (2022) و Shevlin et al (2015) هماهنگ و همسو است. به نظر می‌رسد عدم توجه به خواسته‌ها و نیازهای کودک و عدم تطابق انتظارات و خواسته‌های والدین و دیگر اعضای خانواده کودک با سطح توانایی‌های وی، همچنین زخم‌زبان زدن، خرده گرفتن از وی و بی‌احترامی به او که همگی جزء زیرمجموعه کودک‌آزاری عاطفی هستند ممکن است باعث شود که فرد در بزرگسالی نسبت به هیجانات خود توجه کمی نشان دهد و به‌مرورزمان آن‌ها را سرکوب کند و نتیجتاً هیجان خود را به‌وضوح درک نکند و درنهایت نسبت به پردازش صحیح و تنظیم آن‌ها ناتوان باشد (Gratz & Roemer, 2004). بر مبنای نظر Liu, Choi, Boland, Mastin, & Alloy (2013) سوء رفتارهای دوران کودکی اعم از عاطفی، غفلت، بدنی و جنسی باعث کاهش شدید انرژی بدنی و روانی افراد مورد سوء رفتار می‌شود. البته میزان کاهش انرژی سوء رفتارها با هم متفاوت است و سوء رفتارهای عاطفی و جنسی در اولویت قرار دارند و بیشتر باعث کاهش انرژی می‌شوند. کاهش انرژی بدنی و روانی افراد باعث افزایش استفاده از راهبردهای سازش نایافته و کاهش استفاده از راهبردهای سازش یافته برای کنار آمدن با مشکلات و مسائل روزمره زندگی می‌شود؛ بنابراین راهبردهای کنار آمدن کودکان با تجربه سوء رفتار نه تنها باعث حل مشکلات و مسائل روزمره زندگی و کاهش پیامدهای منفی تجربه‌های سوء رفتارها نمی‌شود، بلکه خود باعث بروز مشکلات و مسائل دیگری نیز برای آن‌ها می‌شود. در نتیجه این عوامل باعث می‌شوند بزرگسالی که در دوران کودکی مورد سوءاستفاده قرار گرفته، از نظر هیجانی مشکلات زیادی از جمله عدم درک هیجان‌های فرد توسط دیگران، عدم درک و یافتن معنای هیجان‌ها، داشتن احساس شرم و خجالت درباره هیجان‌های خود، عدم توانایی درک پیچیدگی و تضاد در احساس‌ها و هیجان‌های دیگران، باور به غیرقابل‌مهار بودن هیجان‌های شدید منفی مانند غم و افسردگی، تلاش و تأکید بیش‌ازحد بر عقل و منطق و اجتناب از هیجانی بودن، باور به مشترک بودن هیجان‌های منفی و تحمل آن‌ها توسط دیگران، تمرکز اجبارگونه بر علائم و علل یک پریشانی به‌جای تمرکز بر راه‌حل‌ها و داشتن احساس‌ها و قضاوت‌های منفی درباره خود، دیگران و دنیا را تجربه کند. در نتیجه با افزایش تجربه‌های سوء رفتار دوران کودکی، میزان دشواری در تنظیم هیجان افزایش می‌یابد.

آخرین یافته پژوهش بیانگر این بود که تجارب سوء دوران کودکی بر امنیت روانی با میانجی‌گری احساس تنهایی اثر علی و غیرمستقیم داشت. این یافته با نتایج پژوهش‌های Wang et al (2022) و Shevlin et al (2015) هماهنگ و همسو است. افرادی که مورد بدرفتاری در دوران کودکی قرار گرفته‌اند احساس تنهایی بیشتری را تجربه می‌کنند (Wang et al, 2022)؛ از سوی دیگر امنیت روان‌شناختی مفهومی پویا است که تحت تأثیر عوامل مختلفی از جمله احساس تنهایی قرار دارد (Yang & Khraisat et al, 2021; Swekwi, 2021). در مجموع می‌توان گفت افرادی که در کودکی مورد آزار قرار گرفته‌اند، در مقایسه با افراد عادی، توانایی کمتری برای مقابله با چالش‌های زندگی روزمره دارند. برای فهم بهتر این ارتباط می‌توان به نظریه John Bowlby (1988) اشاره کرد: از جمله مهم‌ترین عوامل تعیین‌کننده شخصیت فرد در بزرگسالی، کیفیت رابطه با مراقب یا مادر است. اگر با کودکان بدرفتاری شود از جمله آسیب‌های وارده، نداشتن دل‌بستگی ایمن با مادر است. این افراد دنیا را محیطی ناامن و استرس‌زا تصور کرده و توانایی مؤثر برای رویارویی با تنش‌های زندگی ندارند. بدرفتاری‌ها بر مغز و سیستم عصبی در حال رشد تأثیرات و پیامدهای منفی خواهد داشت (Noroozi Chaharghaleh, Hashemi Azar & Sarami Forooshani, 2015).

محدودیت‌های پژوهش

یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش انجام آن بر روی دانشجویان مقطع کارشناسی بود. همچنین اجرای میدانی آن در دوران شیوع کرونا و ویروس و به‌صورت آنلاین بوده است که این امر تنها افرادی را قادر به شرکت در پژوهش و پاسخگویی به سؤالات می‌کرده است که به اینترنت دسترسی داشته‌اند. محدودیت دیگر وجود پرسش‌های مستقیم درباره تجارب سوء دوران کودکی بود که این سؤالات با توجه به بار ارزشی که دارند ممکن است باعث خوب‌نمایی اجتماعی شود و افراد صادقانه جواب ندهند که این محدودیت‌ها نیز می‌تواند خارج از اختیار پژوهشگر محسوب شوند.

پیشنهاد‌های پژوهشی و کاربردی

به‌منظور افزایش روایی درونی از روش نمونه‌گیری تصادفی در تحقیقات مشابه بعدی استفاده شود پیشنهاد می‌شود که پژوهش حاضر در گروه‌های سنی دیگر بالأخص مقاطع سنی پایین‌تر تکرار شود. مطالعه تأثیر متغیرهایی مانند جنسیت، الگوهای شخصیتی والدین و وضعیت اقتصادی خانواده در مدل‌های آتی نیز پیشنهاد می‌گردد. با توجه به اینکه نتایج این پژوهش و سایر پژوهش‌های مرتبط نشان داده‌اند که داشتن تجربه‌های منفی در دوران کودکی در احساس انزوا نقش زیادی دارند و از آنجا که احساس تنهایی می‌تواند

منشأ بسیاری از مشکلات در زندگی فردی و اجتماعی افراد شود؛ لذا فراهم‌سازی محیط مناسب از دوران کودکی می‌تواند کمک شایانی به افزایش امنیت روانی بکند.

اخلاق پژوهش

برای رعایت ملاحظات اخلاقی، عنوان پژوهش به شرکت‌کنندگان توضیح داده شد و به محرمانه ماندن اطلاعات اطمینان داده شد. برای محرمانه ماندن اطلاعات، اسامی افراد خواسته نشد. از آنجایی که داده‌ها به صورت پرسشنامه آنلاین فراهم شد، در نتیجه به گونه‌ای بود که محققان نیز اسامی افراد و این که پاسخ پرسش‌ها متعلق به چه شخص خاصی است را نمی‌دانستند.

منابع مالی

این مطالعه با هزینه شخصی پژوهشگران انجام گرفته و در هیچ‌یک از مراحل انجام این پژوهش هیچ‌گونه منابع مالی دریافت نشده است.

دسترسی به مواد و داده‌ها

در این تحقیق از پرسش‌نامه آسیب دوران کودک (CTQ, 2003)، پرسش‌نامه احساس تنهایی دانشگاه کالیفرنیا (UCLA, 1978) و پرسش‌نامه امنیت روانی (PSQ, 2004) استفاده شده است که به راحتی در اختیار پژوهشگران قرار می‌گیرند.

تأیید اخلاقی و خوشنودی مشارکت‌کنندگان

همه مشارکت‌کنندگان در پژوهش فرم خوشنودی آگاهانه را پر کردند و محققان به آن‌ها اطمینان دادند که نتایج تحقیق محرمانه خواهد بود.

خوشنودی برای انتشار

نویسندگان برای انتشار این مقاله خوشنودی کامل دارند.

تصریح درباره تعارض منافع

این پژوهش با منافع شخص یا سازمانی منافات ندارد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از همه دانشجویان شرکت‌کننده در این پژوهش تشکر می‌کنیم.

References

- Ahmadi, A., Vakiliard, A., & Safari Karahroudi, M. (2015). Homesickness and Social Adjustment and their Relationship in Non-Iranian Persian Learners. *Journal of Teaching Persian to Speakers of Other Languages*, 4(1), 29-58. [Persian] https://jtpsol.journals.ikiu.ac.ir/article_762.html
- Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T., & Zule, W. (2003). Development and validation of a brief screening version of the Childhood Trauma Questionnaire. *Child Abuse and Neglect*, 27 (2), 169-190. [https://doi.org/10.1016/S0145-2134\(02\)00541-0](https://doi.org/10.1016/S0145-2134(02)00541-0)
- Bordwine, V. C., & Huebner, E. S. (2010). The role of coping in mediating the relationship between positive affect and school satisfaction in adolescents. *Child Indicators Research*, 3, 349-366. [10.1007/s12187-010-9063-5](https://doi.org/10.1007/s12187-010-9063-5)
- Coates, A. A., & Messman-Moore, T. L. (2014). A structural model of mechanisms predicting depressive symptoms in women following childhood psychological maltreatment. *Child abuse & neglect*, 38(1), 103-113. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2013.10.005>
- Ebrahimi, H., Dejkam, M., & Seghatoleslam, T. (2014). Childhood traumas and suicide attempts in adulthood. *Iranian Journal of Psychiatry & Clinical Psychology*, 19(4), 275-282. [Persian] URL: <http://ijpcp.iums.ac.ir/article-1-2090-fa.html>
- Edenfield, C., & McBrayer, J. S. (2021). Institutional conditions that matter to community college students' success. *Community College Journal of Research and Practice*, 45(10), 718-734. <https://doi.org/10.1080/10668926.2020.1785353>
- English, T., Davis, J., Wei, M., & Gross, J. J. (2017). Homesickness and adjustment across the first year of college: A longitudinal study. *Emotion*, 17(1), 1-5. <https://doi.org/10.1037/emo0000235>
- Fathi, A., Sadeghi, S., Rostami, H., & Jafar Pour, N. (2020). The role of psychological characteristics related to mental security in Corona anxiety and social stigma experienced after the first wave of the COVID-19 epidemic in students. *Journal of Police Medicine*, 9(4), 201-208. [Persian] URL: <http://jpmmed.ir/article-1-918-fa.html>
- Gratz, K. L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 26(1), 41-54. <https://doi.org/10.1023/B:JOBA.0000007455.08539.94>
- Hasani, O., Shahbaziyan khonig, A., & Sheykhhalizadeh, S. (2020). Discriminative role of loneliness in discrimination of students with high and low mental well-being. *Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal (RRJ)*, 8(11), 169-176. [Persian] URL: <http://frooyesh.ir/article-1-1694-fa.html>
- Heinrich, L. M., & Gullone, E. (2006). The clinical significance of loneliness: A literature review. *Clinical psychology review*, 26(6), 695-718. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2006.04.002>
- Kang, S. J., & Min, H. Y. (2019). Psychological safety in nursing simulation. *Nurse educator*, 44(2), E6-E9. DOI: [10.1097/NNE.0000000000000571](https://doi.org/10.1097/NNE.0000000000000571)

- Khraisat, S., Tashtoush, R., & Ahmad, A. N. (2021). Psychological security and loneliness among divorced and widowed women: a cross-sectional comparative study. *An-Najah University Journal for Research-B (Humanities)*, 37(5), None-None. DOI:10.35552/0247.37.5.2008
- Kim, A. W., Nyengerai, T., & Mendenhall, E. (2022). Evaluating the mental health impacts of the COVID-19 pandemic: Perceived risk of COVID-19 infection and childhood trauma predict adult depressive symptoms in urban South Africa. *Psychological Medicine*, 52(8), 1587-1599. <https://doi.org/10.1017/S0033291720003414>
- Kline, R. B. (2015). *Principles and practice of structural equation modeling*: Guilford publications. <https://books.google.com/>
- Lateef, F. (2020). Maximizing learning and creativity: understanding psychological safety in simulation-based learning. *Journal of Emergencies, Trauma, and Shock*, 13(1), 5-14. doi: 10.4103/JETS.JETS_96_19
- Liu, R. T., Choi, J. Y., Boland, E. M., Mastin, B. M., & Alloy, L. B. (2013). Childhood abuse and stress generation: The mediational effect of depressogenic cognitive styles. *Psychiatry Research*, 206(2-3), 217-222. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2012.12.001>
- Matthews, T., Danese, A., Caspi, A., Fisher, H. L., Goldman-Mellor, S., Kopa, A., ... & Arseneault, L. (2019). Lonely young adults in Modern Britain: findings from an epidemiological cohort study. *Psychological medicine*, 49(2), 268-277. DOI: 10.1017/S0033291718000788
- Noroozi Chaharghaleh, P., Hashemi Azar, J., & Sarami Forooshani, G. R. (2015). The comparison of neuropsychological function among emotionally abused and normal girl students. *Journal of Psychological Studies*, 11(2), 7-24. [Persian] 10.22051/PSY.2015.1950
- Norouzi Parashkouh, N., Mirhadyan, L., Emami Sigaroudi, A., KazemnejadLeili, E., & Hasandoost, F. (2016). The feeling of loneliness and social new damage in high school students. *Journal of Holistic Nursing And Midwifery*, 26(4), 99-108. [Persian] <http://hnmj.gums.ac.ir/article-1-800-en.html>
- Pooragha Roodborde, F., Rezaai, S., & Kafi, S. M. (2012). The relationship between homesickness and perceived social support with the freshmen' mental health. *Clinical Psychology and Personality*, 10(1), 27-36. [Persian] 20.1001.1.23452188.1391.10.1.3.2
- Qin, N., Li, P., & Tian, Y. (2022). Association between child abuse experience and pathological internet use among Chinese university students: the mediating roles of security and maladaptive cognitions. *Frontiers in Psychology*, 13, 830031. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.830031>
- Rostami, M., Abdi, M., & Heidari, H. (2014). Correlation of childhood maltreatment, self-compassion and mental health in married people. *Journal of Fundamentals of mental health*, 16(62), 130-41. [Persian] 10.22038/JFMH.2014.3269
- Rouhani, R.S., & Alizadehfard, S. (2012). Relationship between loneliness feeling and weblog use among students and non-students. *Social Psychology Research*, 2 (5), 12-25. [Persian] https://www.socialpsychology.ir/article_123142.html

- Russell, D., Peplau, L. A., & Ferguson, M. L. (1978). Developing a measure of loneliness. *Journal of personality assessment*, 42(3), 290-294. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa4203_11
- Sağnak, M. (2017). Ethical leadership and teachers' voice behavior: The mediating roles of ethical culture and psychological safety. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 17, 1101-1117. <https://doi.org/10.12738/estp.2017.4.0113>
- Schreiber, J. B., Nora, A., Stage, F. K., Barlow, E. A., & King, J. (2006). Reporting structural equation modeling and confirmatory factor analysis results in A review. *The Journal of educational research*, 99(6), 323-338. <https://doi.org/10.3200/JOER.99.6.323-338>
- Shams, G., & Khalijian, S. (2014). The effect of secure-base leadership components on the staff psychological safety: the role of leadership effectiveness. *The Journal of New Thoughts on Education*, 9(4), 34-55. [Persian] [10.22051/JONTOE.2014.354](https://doi.org/10.22051/JONTOE.2014.354)
- Sharbatian, M. H., & Imani, N. (2018). A sociological analysis of the social health of youth and factors affecting it (case study: 18-to 30-year-old citizens of Qaen city). *Journal of Applied Sociology*, 29(1), 167-188. [Persian] <https://doi.org/10.22108/jas.2017.75233.0>
- Shevlin, M., McElroy, E., & Murphy, J. (2015). Loneliness mediates the relationship between childhood trauma and adult psychopathology: Evidence from the adult psychiatric morbidity survey. *Social psychiatry and psychiatric epidemiology*, 50(4), 591-601. <https://doi.org/10.1007/s00127-014-0951-8>
- Soares, A. E., & Lopes, M. P. (2020). Are your students safe to learn? The role of lecturer's authentic leadership in the creation of psychologically safe environments and their impact on academic performance. *Active Learning in Higher Education*, 21(1), 65-78. <https://doi.org/10.1177/1469787417742023>
- Soleimani, A., Lashkari, A., & Torabi, Y. (2021). Journal of Research in Behavioral Sciences Year 2021, *Journal of Research in Behavioural Sciences*, 19(1), 128-138. [Persian] URL: <http://rbs.mui.ac.ir/article-۱۰۳۲-۱-fa.html>
- Spomer, K. (2022). *Psychological Safety and Academic Performance: A Quantitative Correlational Study* (Doctoral dissertation, Grand Canyon University). <https://www.proquest.com/openview/54e39a4d8b298cf51d0dffa8c9794199/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y>
- Stroebe, M., Schut, H., & Nauta, M. H. (2016). Is homesickness a mini-grief? Development of a dual process model. *Clinical psychological science*, 4(2), 344-358. <https://doi.org/10.1177/2167702615585302>
- Sun, J., & Hagedorn, L. S. (2016). Homesickness at college: Its impact on academic performance and retention. *Journal of college student development*, 57(8), 943-957. DOI: [10.1353/csd.2016.0092](https://doi.org/10.1353/csd.2016.0092)
- Tarber, D. N., Cohn, T. J., Casazza, S., Hastings, S. L., & Steele, J. (2016). The role of self-compassion in psychological well-being for male survivors of childhood maltreatment. *Mindfulness*, 7(5), 1193-1202. <https://doi.org/10.1007/s12671-016-0562-4>

- Victor, B. G., Grogan-Kaylor, A., Ryan, J. P., Perron, B. E., & Gilbert, T. T. (2018). Domestic violence, parental substance misuse, and the decision to substantiate child maltreatment. *Child abuse & neglect*, *79*, 31-41. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2018.01.030>
- Vilhena-Churchill, N., & Goldstein, A. L. (2014). Child maltreatment and marijuana problems in young adults: Examining the role of motives and emotion dysregulation. *Child abuse & neglect*, *38*(5), 962-972. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2013.10.009>
- Wang, Y., Warmenhoven, H., Feng, Y., Wilson, A., Guo, D., & Chen, R. (2022). The relationship between childhood trauma and suicidal ideation, the mediating role of identification of all humanity, indifference, and loneliness. *Journal of affective disorders*, *299*, 658-665. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2021.12.052>
- Yang, D., & Swekwi, U. (2021). The mediating effect of resilience on the relationship between loneliness and academic performance in Wuhan's college students. *Asian Journal of Management Sciences & Education*, *10*(1), 96-107. [http://www.ajmse.leena-luna.co.jp/AJMSEPDFs/Vol.10\(1\)/AJMSE2021\(10.1-10\).pdf](http://www.ajmse.leena-luna.co.jp/AJMSEPDFs/Vol.10(1)/AJMSE2021(10.1-10).pdf)
- Yang, Q., Shi, M., Zeng, L., & Xu, P. (2022). University freshmen's excessive smartphone use and psychological safety during the COVID-19 pandemic. *Frontiers in Psychiatry*, *13* (2), 1-12. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2022.993555>
- Yenipinar, Ş., & Yıldırım, K. (2017). Analyzing the psychological unsafety in schools in terms of individual and institutional variables. *Educational Administration: Theory and Practice*, *23*(4), 717-747. DOI:10.14527/kuey.2017.022

